

## 23. Mar. 1845

### FACTS

Date:

23. Mar. 1845

Page number:

Dagbog D, side 22

### TRANSCRIPTION

1ste Paaskedag 23 Marz.

de 3 Ønsker af Lorenz.

Jeg havde givet Lorenz<sup>1</sup> Lov at gjøre 3 Ønsker, om han bragte mig den forønskede Tidende – han gjorde det og ønskede: 1. at jeg aldrig mere maatte findes gnaven! 2. at jeg aldrig mere paa en aaben Mark maatte savne Plads til en Malkepige, hvilket havde Hentydning til mit lille Billede med de to Køer,<sup>2</sup> og 3. at jeg aldrig mere vilde gaae med Halsbind. Hvor uegennyttige disse Ønsker dog ere, de komme alle mig selv tilgode, om jeg er istand til at opfylde dem. Gnaven har jeg ikke været siden, og Halsbindene smed jeg bort, undtagen eet af Atlask, som jeg fik Lov at bære et Par Gange endnu til der gaaer Hul derpaa. Malkepigen kan blive mig det værste! – for jeg havde virkelig ingen Plads til hende. Her kunde jeg sige en heel Deel om Stafage – men jeg vil gjemme det.

---

<sup>1</sup> Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

<sup>2</sup> Statens Museum for Kunst, KMS8567 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 185).

22  
trak p mig mere og mere ind: mig selv, og her om og na laest: at Verdens  
Hjert er en saa ganske ligegyldig Ting, at p indstelig beklaegt Naem der i Selskabsbrevs  
Salstning (og en Nødt, der kan have indflydelse paa Sines Tilbedelse? Nei, i mit  
egte Indre er en Nødt, der skal have mine bedste Kræfter, mine bedste Tanker og  
mit Gjengjæld give den mig mine bedste Tjenester. Men p ved malet Ligt i Tint, sa  
har p dog ikke været med rent aandelig Ligt; det blev en Tjenest for mig at læse og  
have Nat i lang Tid har p saaledes et Par Timer efter at p kom hjem, da p dannede  
har først mødt, vandt side om Aftenen i lang Tid, sidst og læst, spædet den Tid for  
Tiden og freitaget mig for et slumme Nøg, naar at tilbringe saa mange Aftener  
side, hvad de godt kan være undseles om p, blot magelønde skal indlygheds da  
altfor talrige Bekjendtskaber p har. Men vider p ud af det alle, Gud ske Lov, og  
ønsker blot at p saa paa Høien være indvæltet i et smule Kendskaber og  
Erferinger, p fatter saa meget af begge Dele. — I Mandags Aften da Fæstem.  
Læreren var i Academiets og min Indledning paa et Klæde, var p hos Grundt.  
Lige og Kende i Landet. Ikke blot tilbragt smule Aftener, den vil være saer glæmme.  
Lige i min Indledning. Vi var en Del Møder der sammen og gæsnede i høi  
et Disput, som Præsten selv det kunde høre i sit Værelse og da han kom ind  
pættig har selv den med Lige og Vorne. Annet var: Forholdet mellem det Drukke  
Kendte og et videnskabeligt Klæde, hvilket sidst Lige Blom og Jøken Grundt  
vilde have paa et Fæstets Bekjendning. Det Nærmere vil, at selv mig er muligt  
at gjengive, men Lægen var af den Natur, at den indledning maatte interessere  
sin gamle, undseleske Værd, p anser det for en stor Lykke at have Kjendte, og  
sine Offringer var ogsaa saaledes, at han ganske selv mig den, og p for det glæmte  
seer, at man paa samme Tid i Academiets afjorde min nærmeste Fæstet.  
Spisbar. Et Par saadanne Aftener har p haat har denne Fæstet, men  
Gud! her bliver da anden Selskabelighed af i Sammenligning derved —  
Se 3. Brevet af Lægen. 1<sup>te</sup> Paaschedag 23 Marts.

Den haardt gield Lægen Lov at give 3 Brevet, om han traft mig den forordnede  
Tidende — han gjorde det og ønskede: 1. at p aldrig mere maatte findes gnaven. 2.  
at p aldrig mere paa en aaben Markt maatte være Plads til en Maltspise,  
hvilket havde Blevetindning til mit lille Billed med de to Klæder, og 3. at p aldrig  
mere vilde gaa med Klæstind. Men nyggenstige disse Brevet by ere, de  
komme alle mig selv tilgæve, om p er istand til at opfylde dem. Ja, naar  
har p ikke været siden, og Klæstindene som p har, vordtager et af det  
Læst, som p fik her at have et Par Gang, endnu til den gamle Plad Lægen.  
Maltspisen har bliv mig det værste. — for p har indvæltet ingen  
Plads til hende. Men kunde p sige en heel Del om Lægen — men p vil  
gjemme det.